

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3107/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó a Kúria Kfv.VII.37.316/2024/2. számú, felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése ellen – a Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletére is kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2024. július 16-án, a Budapest Környéki Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (állatvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata) tárgya egy állatvédelmi bírságot és kutya közterületen történő vezetésére vonatkozó szigorúbb szabályokat előíró közigazgatási határozat miatti jogvita volt.
- [3] A bíróság által megállapított tényállás szerint Pest Vármegye Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala – az alapügy alperese – a 2022. február 14-én kelt, PE-06/ÉÁO1/00162-4/2022. számú határozatával az indítványozót – egyebek mellett – 150 000 Ft állatvédelmi bírság megfizetésére, valamint arra kötelezte, hogy magyar vizsla fajtájú kutyáját közterületen kizárólag szájkosárban, megfelelő pórázzal és olyan nyakörvvel ellátva sétáltassa, amely megakadályozza a kutya elszabadulását, valamint hogy embernek, vagy állatnak sérülést okozzon. Kötelezte továbbá az indítványozót arra is, hogy a kutyájával egy az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértővel egyeztetett képzésen vegyen részt. E határozat előzménye az volt, hogy az

indítványozó kutyája 2021. november 28-án megtámadott egy kistestű ebet, annak halálát okozva. 2019-ben az indítványozó kutyája egyszer már megtámadta ugyanezt az állatot, ami miatt a hatóság akkor figyelmeztette az indítványozót, és kötelezte, hogy a kutyáját minden esetben felügyelet alatt, kizárólag pórázzal és megfelelő nyakörvvel sétáltassa.

- [4] A PE-06/ÉÁO1/00162-4/2022. számú határozattal szemben az indítványozó keresettel élt, amelyet követően a járási hivatal azt a 2022. április 25-én kelt, PE-06/ÉÁO1/00162-12/2022. számú határozatával az indokolásában kiegészítette. A Budapest Környéki Törvényszék azonban a keresetnek helyt adott, és a 2022. szeptember 28-án kelt, 18.K.701.105/2022/6. számú ítéletével a járási hivatal határozatát és az azt módosító határozatot is megsemmisítette, a járási hivatalt pedig új eljárásra kötelezte. Az ítélet szerint a járási hivatalnak a tényállást teljeskörűen fel kell tárnia, figyelembe kell vennie az indítványozó által csatolt magánszakértői véleményt, a történeti tények valóságtartalmát ellenőriznie kell, és vizsgálnia kell az indítványozó kutyája „jellemzően agresszív magatartását”, mint szakkérdést.
- [5] A megismételt eljárást követően a járási hivatal meghozta a 2023. február 16-án kelt, PE-06/ÉÁO1/00138-6/2023. számú határozatát, amelyben az indítványozót – továbbra is – 150 000 Ft állatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, valamint arra, hogy kutyáját a közterületen kizárólag szájkosárban, 2 méternél nem hosszabb pórázzal és az elszabadulást meggátló nyakörvvel sétáltassa.
- [6] 2.1. Az indítványozó a hatósági határozatok ellen keresettel élt, de azt a Budapest Környéki Törvényszék a 2024. március 6-án kelt, 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletével elutasította.
- [7] Az ítélet indokolásában a törvényszék – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.), az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Ávtv.), valamint a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) kapcsolódó rendelkezéseit idézve – kifejtette, hogy arról kellett döntenie, hogy a járási hivatal a megismételt eljárás során eleget tett-e a 18.K.701.105/2022/6. számú ítéletben foglaltaknak. Ez megállapítható volt; a tényállás-feltárási és mérlegelési kötelezettségét a járási hivatal nem sértette meg, döntése a per tárgyának a súlyához illeszkedő, okszerű indokolást tartalmaz. A támadott hatósági határozat értékelte az indítványozó által csatolt magánszakértői véleményt, a történeti tények valóságtartalmát – a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvére támaszkodva – ellenőrizte, és az indítványozó kutyája „jellemzően agresszív magatartását” is vizsgálta, kimondva, hogy e magatartás nem megállapítható. A járási hivatal a megismételt eljárás során szakértői véleményt kért arra vonatkozóan, hogy a kutya ismét okozhat-e sérülést embernek vagy állatnak, és hogy veszélyesnek minősíthető-e. A szakértői vélemény szerint a kutyának van

hajlama arra, hogy ismét sérülést okozzon, de nem javasolt a veszélyessé nyilvánítása. E megállapításokat a járási hivatal határozata rögzítette és értékelte, amint értékelte az indítványozó által csatolt magánszakértői véleményt is. A járási hivatal a szankcionálás folyamán a fokozatosság elvét érvényre juttatta, ugyanis az Ávtv. 42/D. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti, legenyhébb elrendelhető intézkedést alkalmazta. Azt, hogy a hatóság késedelmesen továbbította az indítványozó keresetét, a bíróság nem értékelte olyan eljárási szabályszegésként, ami az érdemi elbírálásra lényeges kihatással lett volna. A PE-06/ÉÁO1/00138-6/2023. számú határozat mindezek alapján nem jogsértő, a törvényszék az indítványozó keresetét, mint megalapozatlant, elutasította.

- [8] 2.2. Az indítványozó a törvényszék ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet és a felülvizsgálati kérelem befogadására irányuló kérelmet nyújtott be a Kúriához, de a Kúria a 2024. május 14-én kelt, Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.
- [9] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdését idézve nem látta indokoltnak a rendkívüli perorvoslat lefolytatását. A Kúria értékelése szerint az indítványozó nem mutatta be, hogy a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében pontosan miért tartja indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpont]. Elvi jelentőségű jogkérdést, vagy az esetleges széttartó gyakorlatot alátámasztó alsóbb fokú bírósági határozatokat az indítványozó nem tárt fel. A felvetett jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ab*) alpont] sem utalt konkrétan az indítványozó kérelme, pusztán általánosságban hivatkozott arra, hogy az állategészségügy, az állatvédelem, a kedvtelésből tartott állatok szabályozása a társadalom széles körét érinti. Hasonló ügyek sorozatos előfordulásáról azonban a Kúriának nincs hivatalos tudomása. Nem hivatkozott továbbá az indítványozó – a befogadhatóság körében – alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre sem [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ad*) alpont]; ezek kiválogatása a felülvizsgálati kérelemből pedig nem hárítható át a Kúriára. Végül az indítványozó felsorolt ugyan a megismételt eljárás kereteinek értelmezésére vonatkozó három kúriai határozatot, de nem mutatta be, hogy az általa támadott ítélet az ezekben kifejtett jogértelmezést ne követné, attól eltérne. [Kp. 118. § (1) bekezdés *b*) pont]. A Kúria szerint az indítványozó a felülvizsgálati kérelem befogadását valójában a bíróság jogi érvelését kritizálva kérte, de ez nem vet fel a Kúria közzétett határozataiban kifejtett jogértelmezéstől való eltérést. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.
- [10] 3. Az indítványozó a Kúria a Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzésével és a Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletével szemben az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2024. július 16-án, a

Budapest Környéki Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.

- [11] Az alkotmányjogi panasz összefoglalta a tényállást és a pertörténetet, majd tartalmazza az indítványozó nyilatkozatát a jogorvoslati lehetőségek kimerítéséről, a benyújtási határidő megtartásáról és az indítványozó – mint felperes – érintettségéről.
- [12] 3.1. A Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítélete az indítványozó szerint sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Ennek alátámasztásaként az Ákr. 50. § (2) bekezdése és 103. § (4) bekezdése szerinti határidő-szabályokra hivatkozott, amelyek alapján – értelmezése szerint – vele szemben a hatóság határidő-túllépés miatt szankciót nem alkalmazhatott volna. Sérelmezte az indítványozó azt is, hogy a járási hivatal a Kp. 40. § (1) bekezdése szerinti határidőt túllépve továbbította a keresetét a bírósághoz.
- [13] Hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére is, mert álláspontja szerint az ügyben a bíróságnak – figyelemmel a Kp. 85. § (3) bekezdés *a*) pontjára és 92. § (1) bekezdés *b*) pontjára – észlelnie kellett volna, hogy semmisségi ok áll fenn a határidő-túllépés miatt. A panasz szerint az alapeljárás és a megismételt eljárás egységes egészet képez, erre figyelemmel pedig a hatóság az ügyintézési határidőt nem tartotta be, azt jelentősen túllépte. A Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozó a tényállás megállapítását és a bizonyítékok értékelését is kritizálta, különösen a magánszakértői vélemény, valamint a kutya „jellemzően agresszív magatartása” mikénti értékelését.
- [14] 3.2. A Kúria Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzését illetően az indítványozó visszahivatkozott a felülvizsgálati kérelmében foglaltakra, amelyben az ügyintézési határidő túllépését, a közigazgatási határozat semmisségét és a szankció alkalmazását kifogásolta. Utalt rá, hogy a Kúria által a felülvizsgálat befogadhatóságát illetően hiányolt érvelés a felülvizsgálati kérelemben benne volt. Sérelmezte, hogy a Kúria szerint az általa hivatkozott számos precedensértékű döntés nincs összefüggésben a jelen üggyel. Ezzel nem értett egyet, ezért szerinte a felülvizsgálati kérelem befogadásának alap nélküli megtagadása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti érdemi jogorvoslatihoz való jogát.
- [15] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntenie kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt.

A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*)-*f*) pontjaiban foglalt kritériumoknak.

- [16] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [17] 5. Az indítványozó a Kúria Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzésének kézbesítéséhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. Nem tekinthető elkésztnek az alkotmányjogi panasznak a Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletét támadó része sem, figyelemmel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésére, és arra, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*), *ab*) és *ad*) alpontjaiban, valamint *b*) pontjában foglalt befogadhatósági okokat mérlegelve hozta meg a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzését. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárásban felperes volt – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott – megjelölve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (tartalmilag) (7) bekezdését –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [18] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a*) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b*) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy a bíróság nem észlelte, hogy a hatóság az eljárási határidőt megsértette, a XXVIII. cikk (7) bekezdése kapcsán pedig azt, hogy a Kúria az előadott érvei ellenére nem fogadta be a felülvizsgálati kérelmét]; *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (Kúria Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzését, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletét); *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]; *e*) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; valamint *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntéseket.
- [19] 7. Az Abtv. 29. §-a az indítvány befogadhatóságának tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy

alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, és meglétük vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [20] 7.1. Az Alkotmánybíróság elsőként utal rá, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jog részjogosítványát jelentő észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog alkotmányos tartalmát – amennyire e jog konkretizálhatósága ezt lehetővé tette – már számos tekintetben kibontotta. A 17/2019. (V. 30.) AB határozatban az Alkotmánybíróság rámutatott: „Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem teremt konkrét, számszerűsített határidőt vagy határnapot a hatósági döntésekre nézve, továbbá a törvényi határidő nem azonosítható mechanikusan az alapjog szerinti észszerű határidővel. Ehelyett az Alaptörvény elvi szinten szól az észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jogról, amely a *fair* hatósági eljárás egyik Alaptörvényben nevesített részjogosítványát képezi. Ez azonban nem abszolút jog.” {Indokolás [45].} A 25/2020. (XII. 2.) AB határozatban foglaltak szerint pedig: „Konkrétumok alapján mérlegelhető, hogy az adott eljárásban érvényesült-e az észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog. Annak érdekében tehát, hogy az észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog állított sérelme – a törvényi határidőn túl kiszabott adóbírság esetében – elbírálhatóvá váljon, az adott hatósági eljárás Alaptörvényre visszavezethető sajátosságainak, az elmulasztott határidő jogi természetének és egyéb jellemzőinek, valamint a kiszabott közigazgatási szankció karakterének elemzésére van szükség. Az ezek vizsgálatából származó megállapításokat az egyedi ügy konkrét körülményeire kell vetíteni a teszt utolsó mozzanataként.” {Indokolás [37].} Az észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog mikénti értelmezése ezért alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel.
- [21] A Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletét azért tartotta az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését sértőnek az indítványozó, mert álláspontja szerint határidő szempontjából az alapeljárást és a megismételt eljárás egységet képez, erre figyelemmel ügyében a hatóság az ügyintézési határidőt nem tartotta be, ezt pedig – mint semmisségi okot – a bíróságnak észlelnie kellett volna. Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy ilyen jellegű kifogást az indítványozó sem a keresetében, sem a felülvizsgálati kérelmében nem adott elő, így a támadott bírói döntések az eljárási határidő értelmezését érintő rendelkezést – amelyet az indítványozó sérelmezhetne – nem is tartalmaznak. Nem következik továbbá az Ákr. és a Kp. indítványozó által hivatkozott szabályaiból olyan értelmezés, amely szerint az ügyintézési határidő szempontjából az alapeljárás és a megismételt eljárás egységet képezne; sem pedig az, hogy ezen eljárások együttes határidő-túllépése lényeges eljárási szabálysértésként semmisségi okot idézne elő. E tekintetben ezért a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye nem merül fel.

- [22] Kifogásolta az indítványozó azt is, hogy a járási hivatal a Kp. 40. § (1) bekezdése szerinti határidőn túl továbbította a keresetét a bírósághoz; ez a körülmény azonban nincs összefüggésben az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések tartalmával, és amint a Budapest Környéki Törvényszék támadott ítélete indokolásának [51] pontja is leszögezi: „Jelen perben vizsgált döntés bíróságra való késedelmes felterjesztése az ügy érdemi elbírálására nem volt kihatással.” Bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét ezért ez a körülmény sem veti fel.
- [23] 7.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései kapcsán az indítvány még a Budapest Környéki Törvényszék általi tényállás-megállapítást és bizonyítékértékelést kifogásolta, valamint azt, hogy a Kúria alap nélkül tagadta meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.
- [24] Az előbbit illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet rá, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel [...]. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat”. {3169/2024. (V. 10.) AB végzés, Indokolás [33].} Az alkotmányjogi panaszból kiolvashatóan az indítványozó jelen esetben egyes bizonyítékok (így különösen a magánszakértői vélemény) bíróság általi értékelését és a tényállás megállapítását kifogásolta, és ezek alapján a törvényszék ítéletével való egyet nem értését, annak tartalmi kritikáját fogalmazta meg. Ez azonban az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel.
- [25] Az utóbbival kapcsolatban pedig emlékeztet az Alkotmánybíróság arra, hogy következetes gyakorlata szerint, hacsak nem merül fel annak a kételye, hogy a Kúria eloldotta volna magát a jogszabály szövegétől {Lásd: 3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [37]}, a felülvizsgálati kérelem befogadása feltételei fennállásának a vizsgálata „sem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3327/2024. (VII. 29.) AB végzés, Indokolás [22].} Jelen ügyben a Kúria a támadott végzésében részletesen megvizsgálta és megindokolta valamennyi, az indítványozó által hivatkozott befogadási ok vonatkozásában, hogy azok törvényi feltételei miért nem teljesülnek {lásd: Kúria végzése, Indokolás [17]–[29]}. Így e tekintetben sem merül fel alapvető

alkotmányjogi jelentőségű kérdés, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételege.

- [26] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)-(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)-(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

Budapest, 2025. március 24.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró